U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **MgA. M. J.**, zast. JUDr. Liborem Koňaříkem, advokátem se sídlem Nad Lánem 1206/1, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2015, č. j. 2015/62079-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 1. 2. 2017, č. j. 72 Ad 16/2015 – 95,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 4. 9. 2015, č. j. OLA-8179/2015-BE, jímž byl stěžovatel dle § 30 odst. 2 písm. f) a odst. 3 a § 31 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), ode dne 5. 8. 2015 vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu maření součinnosti s úřadem práce.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i povinnost uhradit soudní poplatek za kasační stížnost, a to ve výši 5 000 Kč podle položky 19 sazebníku poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[3] Dle § 2 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je ve věcech správního soudnictví poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal kasační stížnost. U poplatku za řízení vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti a tímto okamžikem je též poplatek splatný [§ 4 odst. 1 písm. d) a § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích].

[4] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Dle § 9 odst. 3 citovaného zákona soud poplatníka ve výzvě poučí o tom, že řízení zastaví, jestliže poplatek nebude ve stanovené lhůtě zaplacen.

[5] Nejvyšší správní soud proto stěžovatele usnesením ze dne 19. 4. 2017, č. j. 9 Ads 103/2017 - 14, vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů od doručení zmíněného usnesení zaplatil za kasační stížnost soudní poplatek. Stěžovatel byl rovněž poučen, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti zastaví. Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno do datové schránky dne 20. 4. 2017, lhůta pro zaplacení soudního poplatku tedy uplynula dne 27. 4. 2017.

[6] Na shora uvedené usnesení týkající se zaplacení soudního poplatku stěžovatel žádným způsobem nereagoval.

[7] Řízení ve věcech vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání není osvobozeno od soudních poplatků, na rozdíl od řízení ve věcech dávek podpory v nezaměstnanosti, jež bylo od soudních poplatků osvobozeno na základě změny § 11 odst. 1 písm. b) zákona o soudních poplatcích zákonem č. 87/2015 Sb. Z důvodové zprávy k této novele jasně vyplývá, že úmyslem zákonodárce bylo osvobodit od soudních poplatků toliko řízení ve věcech podpory v nezaměstnanosti podle § 39 zákona o zaměstnanosti, ve věcech podpory při rekvalifikaci podle § 40 zákona o zaměstnanosti a ve věcech kompenzace podle § 44b zákona o zaměstnanosti, nikoli však řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání podle § 30 zákona o zaměstnanosti, které je systematicky zařazeno v jiné hlavě zákona o zaměstnanosti než řízení, jejichž soudní přezkum je osvobozen. Skutečnost, že se osvobození od soudních poplatků týká pouze státních dávek podpory v nezaměstnanosti, a nikoliv také řízení ve věcech uchazečů o zaměstnání, potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 26. 10. 2004, č. j. 6 Ans 1/2003 - 101, č. 652/2005 Sb. NSS, a rozsudek ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 143/2011 - 78, usnesení ze dne 9. 11. 2016, č. j. 7 Ads 247/2016 - 35).

[8] Lze tedy shrnout, že požadovaný soudní poplatek v dané věci, i přes výše uvedenou výzvu, zaplacen nebyl, a proto soud dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), řízení o kasační stížnosti zastavil.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. května 2017

pokračování

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu